

ที่ พร 0037.3/ว 2380

ศาลากลางจังหวัดเพร
ตันไซยูร์น พร 54000

21 มิถุนายน 2553

**เรื่อง การจัดทำแผนบประมาณเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ประจำปี 2554**

เรียน นายอmbาo ทุกอmbาo นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเพร และนายกเทศมนตรีเมืองเพร^r
สิ่งที่ส่งมาด้วย กรอบยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2554

ตามที่รัฐบาลได้กำหนดประเด็นนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ในแผนบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ.2552 — 2554 นโยบายที่ 3 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต ข้อ 3.5 นโยบายสวัสดิการสังคมและสวัสดิการ
ของมนุษย์ ข้อย่อย 3.5.7 กำหนดให้แก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างคร่าวงจร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
(สำนักงาน ป.ป.ส.) ได้จัดทำการอบรมยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2554
เพื่อประกอบการจัดทำแผนบประมาณของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ เพื่อให้การดำเนินงานการแก้ไขปัญหายาเสพติด
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแนวนโยบายรัฐบาล และให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน จึง
ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาบทหวาน แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมในเรื่องการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และบรรจุแผนงานโครงการ กิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในแผน
งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2554 ตามบทบาท ภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดย
ยึดถือกรอบยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2554 เป็นแนวทางการดำเนินงาน
โดยให้สอดคล้องกับสถานะทางการคลังและสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตามบทบาทภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับสำหรับขอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์กรบริหารส่วน
ตำบลในพื้นที่ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด (นายเสรี กำกิรธน์ ใจ)

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเพร

โทร/โทรสาร. 0-5453-4119

www.phraelocal.go.th

กรอบยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสพด

ประจำปี ๒๕๕๘

๑. สถานการณ์ยาเสพติด

รัฐบาลได้ประกาศนโยบายแก้ไขปัญหาฯสพด ภายใต้ ยุทธศาสตร์ ๕ รั้วป้องกัน เป็นยุทธศาสตร์หลักในการดำเนินงาน ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหាលอย่างจริงจัง และมีผลการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมหลายประการ แต่ระดับของปัญหาฯสพดในภาพรวม ยังคงดำรงอยู่และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ค้ายาเสพติด ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และปัจจัยเสี่ยงที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ปัจจัยและข้อจำกัดในด้านทรัพยากรและงบประมาณในภาวะวิกฤติกับขนาดของปัญหาที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ประกอบกับผลการสำรวจความคิดเห็นประชาชนของสถาบันทางวิชาการพบว่า ปัญหาฯสพดยังมีความรุนแรง และส่งผลกระทบต่อชีวิตความปลอดภัยของประชาชนมากขึ้น และต้องการที่จะให้รัฐบาลเร่งแก้ไขปัญหាលอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ปัญหาฯสพดลดระดับความรุนแรงลง ตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่มุ่งหวังให้สังคมไทยปลอดจากปัญหาฯสพด ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง

สถานการณ์การค้ายาเสพติด ยังคงมีความรุนแรง แต่ผลจากการสกัดกันที่เข้มงวดในพื้นที่นำเข้า และตามเส้นทางตอนใน ทำให้มีผลการจับกุมรายสำคัญได้มากที่สุดในพื้นที่ภาคเหนือ รองลงมาเป็นภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ โดยยาบ้ายังเป็นยาเสพติดที่มีการจับกุมได้เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ยังพบกลุ่มผู้เสพที่พัฒนาตัวเองเป็นผู้ค้าหรือกลุ่มนักค้ายาย่อยที่ได้พัฒนาตัวเองขึ้นมาเป็นเครือข่ายนักค้าระดับรายกลางติดต่อสั่งซื้อยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้าน มาเก็บในพื้นที่จังหวัดปริมณฑล ก่อนแบ่งจานหน่ายให้นักค้ารายย่อยใน กทม. และพื้นที่ใกล้เคียง

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด จากการดำเนินการที่ต่อเนื่องของยุทธศาสตร์ ๕ รั้ว ป้องกัน ระยะที่ ๑ และ ๒ พบร่วมกัน ที่มีความรุนแรงยังคงมีการดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง ทั้งการจัดทำประชาคม การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา โดยจังหวัดที่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่องในเกณฑ์สูง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ เชียงใหม่ เชียงราย กาญจนบุรี เป็นต้น กลุ่มที่ใช้ยาเสพติดและเข้ามารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่ คือ กลุ่มช่วงอายุ ๑๕-๒๔ ปี และกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่เข้ามารับการบำบัดรักษามากได้แก่กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยยาเสพติดที่มีการเข้ารับการบำบัดรักษามากที่สุด ได้แก่ ยาบ้า ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๗๐ รองลงมาได้แก่ กัญชา สาระเหย และเเฮโรอีน ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามสถานการณ์ยาเสพติดของประเทศไทยยังคงมีความรุนแรงอยู่ในระดับสูง เนื่องจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ เครือข่ายผู้ผลิตยาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้านยังคงมีการแสวงหาประโยชน์จากการลักลอบค้ายาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทย และปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม รวมถึงความต้องการของผู้เสพที่ยังไม่ลดลง ตลอดจนแนวโน้มที่กลุ่มผู้เสพมีการพัฒนาตัวเองขึ้นเป็นผู้ค้ารายใหม่ และเครือข่ายการค้ายาเสพติดมีการขยายตัวเป็นเครือข่าย อาชญากรรมขนาดใหญ่และเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติ

สถานการณ์ออกประเทศ จากการระดมตรวจค้น/จับกุมยาเสพติดของพม่า ทำให้กลุ่มผู้ผลิตยาเสพติดนำยาเสพติดที่ผลิตไว้แล้วออกมาพักอยู่ตามแหล่งพักยาตามแนวชายแดน นอกจากนี้ยังมีการล่าเลี้ยงยาเสพติดเข้าสู่ สปป.ลาว มากขึ้นส่งผลให้การลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ด้านแนวล่าน้ำ ในเขต เพื่อนำรายได้ไปจัดซื้ออาวุธและกระสุนเพิ่มเติมเพื่อเตรียมการสู้รบกับรัฐบาลพม่า

สถานการณ์การลักลอบนำเข้ายาเสพติด ภาคเหนือยังคงเป็นพื้นที่ที่มีความรุนแรง โดยเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคเหนือตอนบน ๓ จังหวัด ได้แก่ จ.เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ยาเสพติดที่มีการลักลอบนำเข้า พบทั้ง ยาน้ำ เยโรอิน กัญชา ฝิ่น ไอซ์ และโคเคน

จากประมาณการแนวโน้มปัญหายาเสพติดในประเทศไทย หากมีทิศทางในลักษณะเดียวกับแนวโน้มในช่วง ๓-๔ ปีที่ผ่านมา คาดหมายว่า ผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยจะเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๕ แสน - ๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๘ (เป็นการคาดการณ์สถานการณ์ปัญหา ในกรณีที่ระดับสถานการณ์ปัญหายาเสพติดไม่สามารถลดระดับได้)

๑.๑ กลุ่มเยาวชน ที่มีช่วงอายุประมาณ ๑๕-๒๕ ปี ยังคงเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของการแพร่ระบาดยาเสพติด และถือเป็นประชากรกลุ่มเสี่ยงสูงที่สุดที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับปัญหาของเยาวชนในมิติอื่น ๆ

๑.๒ จำนวนการค้ายาเสพติดรายใหญ่ จะมีบทบาทในด้านการค้ายาเสพติดอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จำนวนการค้ายาเสพติดที่มีความเชื่อมโยงกับการค้ายาเสพติดกับต่างประเทศ เช่น เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศไทยเพื่อบ้าน ซึ่งหากไม่สามารถกดดัน ปราบปรามอย่างจริงจังแล้ว จำนวนการเหล่านี้ จะส่งผลในด้านความมั่นคงอื่น ๆ อีกมาก เช่น กับกลุ่มอาชญากรรม กลุ่มการเมืองในระดับต่าง ๆ กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวพันกับปัญหาความมั่นคง รวมทั้ง กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติมิชอบ ฯลฯ

๑.๓ ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการจัดระเบียบสังคมและการเพิ่มขึ้นของปัจจัยลบ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจัยความอ่อนแอก่อนครอบครัวและชุมชน

๑.๔ ปัญหายาเสพติดจะมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาทางด้านสังคม ฯลฯ มาอย่างชัดเจน ซึ่งถ้าหากไม่สามารถบูรณาการการแก้ไขปัญหาระหว่างงานยานาเสพติดกับการแก้ไขปัญหาพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะเป็นการยกที่จะแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน

๑.๕ แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของปัญหายาเสพติด มีส่วนโดยตรงที่จะทำให้การแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชนก็จะมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจะทำให้ประชาชนจะได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติดโดยตรงและสัมผัสถึงความเดือดร้อนนี้มากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลถึงนโยบายของรัฐบาลในอนาคต

๑.๖ ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร ที่จะมีมากขึ้น จะเป็นช่องทางสำคัญที่จะทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรม หรือ เป็นช่องทางติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เสพ

ผู้ค้ายาเสพติด และกลุ่มเสี่ยงได้มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลให้เกิดการขยายตัวของปัญหาฯ เสพติดอย่างลับซับซ้อนมากกว่าปัจจุบัน

๒. แนวความคิด

ยึดแนวความคิดในการดำเนินงาน ยังคงยึดแนวทางของยุทธศาสตร์ ๕ รั้วป้องกัน คือ “ลดระดับการขยายตัวของปัญหาฯ เสพติด มิให้ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชน” โดยมุ่งแก้ไขปัญหาฯ เสพติดอย่างตรงเป้าหมาย และมีคุณภาพ ทั้งนี้ควรมุ่งเน้นไปยังการป้องกัน นำหน้าการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการบำบัดรักษา ผู้ค้าต้องได้รับการลงโทษอย่างเด็ดขาดตามกฎหมาย

๓. เป้าหมาย

๓.๑ พื้นที่ที่ยังมีระดับปัญหาฯ เสพติดอยู่ในเกณฑ์สูงเป็นพื้นที่พิเศษที่จะต้องเร่งรัดลดระดับปัญหาให้คงเหลือน้อยที่สุด ได้แก่

(๑) กลุ่มพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดปริมณฑล ๕ จังหวัด (นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และนครปฐม)

(๒) กลุ่มพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสงขลา)

(๓) กลุ่มพื้นที่ชายแดนที่มีการนำเข้าของยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง

๓.๒ กลุ่มพื้นที่ที่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้แล้ว ให้ดำเนินการรักษาความเข้มแข็งโดยใช้กลไกการเฝ้าระวัง ให้สามารถควบคุมสถานการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง

๓.๓ แก้ไขหมู่บ้าน/ชุมชนที่ปราบภัยปัญหา โดยเฉพาะหมู่บ้านที่ปราบภัยปัญหาซ้ำซาก

๓.๔ ป้องกันยาเสพติดในกลุ่มประชากรกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อปัญหาฯ เสพติด เป็นเป้าหมายแรกสุดของการป้องกัน รองลงมาคือ กลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยง ทั้งในสถานศึกษา และสถานประกอบการที่เป็นเป้าหมาย

๓.๕ จัดระบบสังคมในพื้นที่เขตเมืองทุกจังหวัดและพื้นที่สำคัญ โดยจัดปัจจัยลบที่เอื้ออำนวยต่อภาวะเสี่ยงในแต่ละจังหวัด และเสริมสร้างปัจจัยบวกที่เป็นทางเลือกให้กับกลุ่มเยาวชนอย่างเพียงพอ

๓.๖ นำผู้มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด เข้าสู่ระบบค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มากที่สุด

๓.๗ ติดตาม ช่วยเหลือ พื้นฟูผู้โดยมีพฤติกรรมด้านยาเสพติดที่ผ่านกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย และการบำบัด ให้กลับสู่สังคมได้อย่างปกติ

๓.๘ ปราบปรามกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดที่ยังคงมีพฤติกรรมต่อเนื่องในแต่ละพื้นที่

๓.๙ การบูรณาการพลังภาคประชาชนทุกส่วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พลังแผ่นดิน ศตส.ประชาชน ให้ร่วมกันแก้ปัญหา โดยยึดพื้นที่เป็นหลัก

๓.๑๐ พัฒนาประสิทธิภาพความพร้อมให้กับกลไกการดำเนินงานทุกระดับ ทั้งในด้านเครือข่าย เครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่ บุคลากร เพื่อให้ปฏิบัติการได้มีประสิทธิภาพ และนั่งเกิดผล

๔. มาตรการในการดำเนินงาน

ยังคงกำหนดให้ยึดแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ๕ รั้วป้องกัน ระยะที่ ๒ เป็นหลัก ประกอบด้วย ๕ รั้ว ๙ โครงการ ได้แก่

๔.๑ รั้วชายแดน - โครงการสกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดน เป็นโครงการที่มุ่งเน้นการลดปริมาณยาเสพติดจากนอกประเทศ ไม่ให้มีการลักลอบเข้าประเทศไทย มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) การกำหนดพื้นที่เป้าหมายหลัก-รอง ตามสภาพการนำเข้ายาเสพติด
- ๒) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนแบบบูรณาการ
- ๓) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่หมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน
- ๔) การสกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติด ณ จุดผ่านแดนถาวร จุดผ่อนปรน ช่องทางธรรมชาติ และเส้นทางตอนใน

๕) พัฒนางานข่าวกรองเชิงรุกนอกประเทศ และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

๖) จัดวางผังข่ายการสกัดกั้นที่เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ตามแนวชายแดนและระหว่างพื้นที่ชายแดนกับพื้นที่ตอนใน

๗) จัดกลไกบริหารจัดการสกัดกั้นตามแนวชายแดนเฉพาะพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
ฯลฯ

๔.๒ รั้วชุมชน - โครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาสังคมป้องกันยาเสพติด ด้วยการ ลดระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมาย ผ่านกลไกต่างๆ ในพื้นที่ และพัฒนาความยั่งยืนด้วยโครงการหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

๑) จัดประชุม ประชาคมหมู่บ้าน เพื่อสำรวจ ตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมผิดกฎหมายเด็กนักเรียนยาเสพติด ทั้งค้าและเสพ ด้วยกระบวนการประชาคมในชุมชน เป็นการคัดกรองปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนขั้นต้น

๒) นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้าสู่ระบบการบำบัดรักษาที่เหมาะสม

๓) ส่งเสริมบทบาทของหน่วยงาน ภาคี กลไกภาครัฐในทุกระดับ

๔) การบูรณาการพลังภาคประชาชนทุกส่วน โดยส่งเสริมให้ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

๕) จัดระบบการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

๖) เสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน และพัฒนาไปสู่การเป็นหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ตลอดจนขยายผลองค์ความรู้ ประสบการณ์ไปสู่พื้นที่อื่น

ฯลฯ

๔.๓ รั้วสังคม - โครงการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ เป็นโครงการที่เน้นจัดปัจจัยลบ/ปัจจัยเสี่ยง ป้องกันเยาวชนกลุ่มเสี่ยง และเสริมสร้างปัจจัยบวก หรือ พื้นที่บวก ให้เพิ่มขึ้นในทุกจังหวัด มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) สำรวจข้อมูลเพื่อการป้องกันกลุ่มเสี่ยง
- ๒) จัดปัจจัยลบที่ເຊື່ອຄໍານວຍຕ່ອງການເສື່ອ
- ๓) พัฒนา/ปรับปรุง การใช້ມາตรการทางกฎหมาย/มาตรการทางสังคม
- ๔) เสริมสร้างปัจจัยบวกที่เป็นทางเลือกให้กับกลุ่มเยาวชน
- ๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน
- ๖) รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักและการสร้างความมีส่วนร่วมของสังคม และชุมชน

ฯลฯ

๔.๔ รั้วโรงเรียน - โครงการโรงเรียนป้องกันยาเสพติด เป็นการ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับสถานศึกษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) จัดทำระบบข้อมูลในสถานศึกษา
- ๒) สร้างความตื่นตัวและการมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไปในการเฝ้าระวังดูแลปัญหายาเสพติด
- ๓) นำนักเรียน/นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสพ/ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบที่เหมาะสม
- ๔) สร้างภูมิต้านทานยาเสพติดให้เด็กและเยาวชน
- ๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา ในการส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์
- ๖) พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน
- ๗) ส่งเสริม/สนับสนุน ให้มีการรวมกลุ่ม พัฒนากิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

ฯลฯ

๔.๕ รั้วครอบครัว - โครงการ ครอบครัวสีขาว ครอบครัวเข้มแข็ง เป็นการส่งเสริมให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) การส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ
- ๒) การอบรมให้ความรู้แก่ครอบครัว ให้มีภูมิคุ้มกันและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๓) การรวมกลุ่มของครอบครัว ให้เป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดยาเสพติด
- ๔) ส่งเสริม/สนับสนุนให่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในแต่ละพื้นที่

๕) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ เพื่อปลูกฝังค่านิยมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งในครอบครัว

๑๖๑

๔.๖ โครงการปราบปรามยาเสพติดและลดความเดือดร้อนของประชาชน เป็นการปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติดระดับต่างๆ มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) กำหนดกลุ่มเป้าหมายในแต่ละระดับให้ชัดเจน
- ๒) จัดทำแผนยุทธการด้านการปราบปรามกลุ่มการค้า/เครือข่ายการค้า
- ๓) การปราบปรามเครือข่าย/กลุ่มการค้ายาเสพติดระดับสำคัญ
- ๔) การปราบปรามพื้นที่การค้า/กลุ่มการค้าระดับพรั่งเรื่อง
- ๕) จัดกำลังเสริมการปฏิบัติการ ในการปราบปราม สืบสวน ขยายผล
- ๖) สถาดกันการล่าเลี้ยงยาเสพติดในสังคมต้องใน
- ๗) การดำเนินงานตามมาตรการทางทรัพย์สินอย่างบูรณาการ ทั้งยาเสพติด พอกเงิน และภาระ

๘) จัดกลไกรับผิดชอบในการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมผิดด้านยาเสพติด

๙) สร้างกระแสเมืองร่วมของประชาชนในการแจ้งเบาะแส และจัดระบบการรับเรื่องร้องเรียนให้มีความชัดเจน

- ๑๐) พัฒนากลไกการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑๑) พัฒนามาตรการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน
- ๑๒) การพัฒนางานข่าวกรองยาเสพติด

๑๖๒

๔.๗ โครงการนำร่องรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ด้วยการนำผู้เสพเข้าระบบนำร่องตามระบบที่เหมาะสม และพัฒนาระบบทิตตาม ช่วยเหลือ ฟื้นฟู อย่างครบวงจร มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) พัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการจำแนก/คัดกรอง เพื่อแยกผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดให้เข้าสู่ระบบการนำร่องอย่างเหมาะสม
- ๒) นำผู้มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด เข้าสู่ระบบค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มากที่สุด โดยใช้กระบวนการชุมชนและบทบาทของวิทยากรกระบวนการ และพัฒนาระบบการนำร่องรักษาในชุมชน
- ๓) พัฒนาประสิทธิภาพการนำร่องรักษาทั้ง ๓ ระบบ ให้สนับสนุนชึ้งกันและกัน
- ๔) พัฒนาระบบการบังคับนำร่องให้มีสามารถรองรับกับปริมาณผู้ติดยาเสพติด ทั้งในด้านสถานที่ ระยะเวลาในการตรวจพิสูจน์
- ๕) พัฒนาระบบข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ

๖) พัฒนาระบบทิตตาม ช่วยเหลือ พื้นฟู อย่างครบวงจร โดยจัดกลไกติดตาม ดูแล ช่วยเหลือด้านอาชีพ แหล่งทุน ฯลฯ

๗) ติดตามช่วยเหลือ ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อไม่ให้กลับไปมีพฤติกรรม ซ้ำ

๘) การปรับเจตคติของสังคม/ชุมชน ให้ยอมรับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านกระบวนการบำบัดรักษาและกลับเข้าสู่สังคม

ฯลฯ

๔.๔ โครงการสถานประกอบการป้องกันยาเสพติด เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาน ประกอบการ/โรงงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติด มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

๑) การจัดทำข้อมูลสถานประกอบการในทุกประเภท

๒) จัดกิจกรรมรณรงค์/ส่งเสริมเจ้าของสถานประกอบการ ผู้ประกอบการ และ แรงงาน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติด และเกิดความตระหนัก

๓) ค้นหาผู้ค้า/ผู้เสพ/ผู้ติด/ยาเสพติด ในสถานประกอบการ

๔) นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา และให้โอกาสกลับคืนสู่สังคม

๕) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง ในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของ ยาเสพติด

๖) ส่งเสริม/สนับสนุนบทบาทของสังคม/ชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาฯ เสพติด

ฯลฯ

๔.๕ โครงการบริหารจัดการแบบบูรณาการ มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

๑) การพัฒนากลไกการอำนวยการทุกระดับ

๒) การพัฒนาและจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการเฝ้าระวังปัญหาฯ เสพติด

๓) การบูรณาการแผนงาน โครงการ และงบประมาณ

๔) ระบบการกำกับ ติดตาม และรายงาน

๕) การพัฒนางานวิชาการ

๖) การประชาสัมพันธ์

๗) การพัฒนาบุคลากร

ฯลฯ

นอกจากมาตรการในการแก้ไขปัญหาตามยุทธศาสตร์ ๕ ร้ำป้องกัน ๙ โครงการหลัก ในการ แก้ไขปัญหาฯ เสพติดในพื้นที่พิเศษ จะต้องมีการบูรณาการทุกมาตรการเพื่อลดปัญหาการค้าและการ แพร่ระบาดของยาเสพติด ได้แก่

๑. พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ๕ จังหวัด ประกอบด้วย นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ นครปฐม และ สมุทรสาคร ซึ่งเป็นพื้นที่มีสัดส่วนของปัญหายาเสพติดมากที่สุดของประเทศไทยประมาณร้อยละ ๓๕ มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) จัตระบุกลไกการบริหารจัดการในพื้นที่กรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพ
- ๒) ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มงวด โดยใช้มาตรการสืบสาน ปิดล้อม ตรวจสอบ เพื่อจับกุม ผู้ค้ารายย่อย และขยายผลไปสู่การจับกุมและตรวจสอบทรัพย์สินนักค้ารายสำคัญ เพื่อให้สามารถทำลายเครือข่ายการค้า และลดอิทธิพลนักค้าให้ได้ ตลอดจนควบคุม กดดัน รักษา พื้นที่ไม่ให้มีการค้าอีก
- ๓) การค้นหา และนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาที่เหมาะสม และให้การช่วยเหลือ ดูแล หลังผ่านการบำบัดรักษา
- ๔) พัฒนาระบบการบังคับบำบัดให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการปรับปรุง/เพิ่มเติม สถานที่รองรับการบำบัดรักษาให้เพียงพอ
- ๕) ใช้ชุดวิทยากรกระบวนการเข้าไปทำประชากม เสริมความเข้มแข็งแก่แกนนำ ชุมชน สร้างความตระหนักร่วมกันและมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วม แก้ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเองอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง
- ๖) จัดตั้งหรือเสริมความเข้มแข็งแก่องค์กรชุมชนและกลไกการเฝ้าระวังในระดับ หมู่บ้าน/ชุมชน ไม่ให้ปัญหากลับมาเกิดขึ้นอีก
- ๗) สร้างกลไกการติดตาม พัฒนา ช่วยเหลือ ผู้ผ่านการบำบัดรักษา เพื่อให้กลับไปสู่ สังคมได้อย่างปกติสุข

๑๖

๒. พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และ ๔ อำเภอของ สงขลา ซึ่งมีปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวพันกับปัญหาความมั่งคงในพื้นที่ การแก้ไขปัญหายาเสพติดจะต้อง มีการดำเนินงานอย่างบูรณาการในทุกมาตรการ มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) จัดและเสริมกำลังปฏิบัติการชุมชน ทั้งพลเรือน ตำรวจ ทหาร ประชาสัมคม ผู้นำ ศาสนา เข้าดำเนินการในหมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมาย เพื่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และ ปัญหาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของหมู่บ้าน/ชุมชน
- ๒) จัดทำแผนปฏิบัติการแบบบูรณาการในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ โดย กำหนดเป้าหมายและการปฏิบัติให้ชัดเจน ทั้งในภาพรวม และรายพื้นที่ โดยให้มีการเชื่อมโยง สนับสนุนชึ้นกันและกัน
- ๓) นาย芻ธศาสตร์มวลชน ภายใต้โครงการ “ญาลันนันบารู” ใน การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและปัญหาที่เกี่ยวข้องอื่น เพื่อดึงมวลชนให้เข้าใจฝ่ายรัฐมากขึ้น
- ๔) ใช้หลักการสmania จันท์ แนวทางสันติ และการให้อภัยทางสังคม ดำเนินการต่อผู้เสพ/ผู้หลงผิดที่มีพฤติกรรมค้ารายย่อยให้เลิกพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- ๕) ใช้มาตรการบังคับใช้กฎหมายต่อกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดที่ยังมีพฤติกรรมค้า

๖) ใช้มาตรการป้องกัน บ้าบัดรักษา ช่วยเหลือ พัฒนาอาชีพ ให้สอดคล้องกับหลักการทำงานศาสนาในพื้นที่

ฯลฯ

๕. กลไกการอำนวยการและปฏิบัติ

๕.๑ ระดับชาติ

๑) คณะกรรมการ ป.ป.ส. เป็นกลไกระดับชาติในการกำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการแก้ไขปัญหาฯ เสพติดของชาติ

๒) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) เป็นกลไกอำนวยการ ทำหน้าที่ รับนโยบายจากคณะกรรมการ ป.ป.ส. มาอำนวยการการปฏิบัติและประสานการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาฯ เสพติด

๕.๒ ระดับภารกิจ

กลไกประสานงานในระดับกระทรวง/กรม เป็นกลไกอำนวยการ กำกับ ติดตาม และดำเนินการตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเป็นกลไกสั่งการไปยังหน่วยปฏิบัติในสังกัดรวมทั้งเป็นกลไกประสานงานกับ กอ.รมน.

๕.๓ ระดับพื้นที่

การบูรณาการแก้ไขปัญหาในระดับภาค / จังหวัด ใช้ศูนย์ต่อสู้อาชญาเสพติด จังหวัด/ศตส.จ. ศตส.อ. ศตส.อปท. เป็นกลไกแก้ไขปัญหาฯ เสพติดในแต่ละระดับ และบูรณาการร่วมกับ โครงสร้าง กอ.รมน. ภาค จังหวัด ฯลฯ ประกอบด้วย

๑) ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่ออาชญาเสพติดชายแดนระดับภาค (ศตส.ทก.๑-๔ / ศตส.ภก. ๑-๓ กร./ศตส.กปช.จต.) อำนวยการประสานและสนับสนุนจังหวัดในการกิจกรรมสกัดกั่นในพื้นที่ชายแดน โดยจัดทำแผนอำนวยการและปฏิบัติการสกัดกั่นร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒) ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่ออาชญาเสพติดจังหวัดและกรุงเทพมหานคร (ศตส.จ./ศตส.กทม.) บูรณาการเป้าหมาย แผน งบประมาณ และการปฏิบัติการในพื้นที่รับผิดชอบ โดยกำหนดแผนปฏิบัติการและเป้าหมายที่ชัดเจน

๓) ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่ออาชญาเสพติดอำเภอและกิ่งอำเภอในจังหวัด/เขต ในกรุงเทพมหานคร ดำเนินการตามกรอบแผนที่ ศตส.จ./ศตส.กทม. กำหนด เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดในพื้นที่รับผิดชอบอย่างเบ็ดเสร็จ

๔) ศูนย์ประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดองค์กรปกของส่วนห้องด้านรับผิดชอบการอำนวยการ และปฏิบัติในพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน/ชุมชน ที่รับผิดชอบ

๕) ศูนย์ป้องกันยาเสพติดภาคประชาชนสังคมจังหวัด/อำเภอ รับผิดชอบในการประสานและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดภาคประชาชนสังคมในจังหวัด/อำเภอ

๖) ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดเฉพาะกิจ รับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติด ในพื้นที่เฉพาะ ได้แก่

(๑) ศูนย์อำนวยการประสานงานสกัดกั้นและแก้ไขปัญหาฯสภาพดีชายแดนภาคเหนือ

(๒) ศูนย์อำนวยการประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสภาพดีในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

(๓) ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสภาพดีในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๖. ตัวชี้วัดผลสำเร็จของยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสภาพดี ประจำปี ๒๕๕๙

การวัดผลสำเร็จของยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสภาพดี ประจำปี ๒๕๕๙ นี้ จะเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงาน เป็นสำคัญ ได้แก่

๑. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของรัฐบาลสูงขึ้นกว่าผลความพึงพอใจของประชาชนจากการสำรวจครั้งหลังสุด

๒. ปัญหาฯสภาพดีมีแนวโน้มลดระดับความรุนแรงลงกว่าผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหาฯสภาพดีในครั้งหลังสุด

๓. ระดับความรุนแรงของปัญหาฯสภาพดีในพื้นที่เฉพาะลดลงและได้รับการแก้ไข

๔. ปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยลบที่ส่งผลต่อเยาวชนในการเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาฯสภาพดี มีแนวโน้มลดลงในภาพรวมเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสำรวจครั้งหลังสุด

๕. หมู่บ้าน/ชุมชนจะได้รับการแก้ไขปัญหาฯ ประมาณ ร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนที่เป็นเป้าหมาย

๖. ประสิทธิภาพของระบบ กลไก และกระบวนการบริหารจัดการ